

Заява інформаційного характеру

(до тексту Лева Лук'яненка „Що далі“)

(Пресова Служба УГС). — Повідомляємо засоби інформації української діаспори, що в лютому 1989 року Всеукраїнська координаційна Рада УГС не скликала в загальні. Були засідання цього року 21-го січня, 4-го березня, 2-го квітня, 7-го травня. Перше засідання Всеукраїнської Координаційної Ради, в якому брав участь Лево Лук'яненко відбулося тільки 4-го березня. Стаття Л. Лук'яненка „Що далі?“ на ньому не обговорювалася, як програмний документ не приймалася. Своєї стратегії і тактики УГС ні в лютому, ні в березні не міняла. Так само не було ні в лютому, ні в березні виборів голови УГС, бо такої посади в УГС як неавторитарної демократичної організації взагалі не існує. Є голова Виконавчого Комітету УГС, що згідно статутних принципів переобирається щорічно.

Після повернення із засідання голови Виконавчого Комітету з Лево Лук'яненком. Доти видатний правозахисник Лево Лук'яненко, що перебував у неволі, уважався почесним головою УГС. Стаття Лук'яненка „Що далі?“ членами ВК УГС після ознайомлення рекомендувалася надрукувати у рубриці „Дискусія з національного питання“ в журналі „Український Вісник“, де вона і з'явилася з незначними узгодженнями з автором змінами у 14-му випуску за перший квартал 89 р. Вона не може уважатися програмою, бо УГС, як правозахисна федеративна організація, відстоює право окремих осіб чи громадських груп конституційним шляхом домагається своїх ідеалів державності у формі конфедерації з іншими народами СРСР чи Європи, так і повної державної незалежності.

Добре розуміючи сьогоднішню українську ситуацію, Лево Лук'яненко не ставив питання про перетворення своєї власної позиції, висловленої в статті „Що далі?“, в програмний постулат УГС.

Просимо врахувати ці уточнення як і те, що стаття „Що далі?“ вже надрукована в рубриці з національного питання 14-го випуску Українського Вісника, що вийшов в першому кварталі 1989 р.

В Тексасі відкрилася виставка

ікон Л. Остап'юк

Гюстон, Техас. — Місцеві американська преса помістила обширну статтю свого релігійного репортера Річарда Варі про українську мисткиню Ліду Остап'юк-Ерл, яка від довгих років займається іконописанням та навчасе того мистецтва, а у травні виставка ікон її роботи проходить в центрі св. Василія у Гюстоні. В осередку цієї виставки є ікона Матері Божої з Гваделупи, яка зроблена на подібну цієї, що появилася людям у XV столітті в Мексико. Ікона присвячена еспанським вірним, що приналежні до центру св. Василія, де відбулася виставка.

Місцевий репортер подає точно життєвий шлях української мисткині, що йшов через табори втікачів у Німеччині до переїзду до ЗСА, спершу до Маямі, а відтак до Гюстону, де вона живе з родиною від 1967 року. Л. Остап'юк-Ерл ступила мистецтво в університеті в Маямі і там захопилася рідкісним мистецтвом східних ікон та помімо того, що професори її відмовляли від спеціалізації в малюванні ікон, вона полюбила їх виконувати та вивчала історію мистецтва сучасної техніки до цієї одної із найстаріших мистецьких галузей.

Хоча на іконі не має великого запотребування, Л. Остап'юк витонує своєю техніку в тому напрямі і заважає, що зацікавлення в іконах збудило серед протестантів, лютеранів і католиків.

Американський журналіст підкреслює, що Л. Остап'юк виконала з нагоди 1000-річчя Християнства в Україні дві прегарні великі на сім стіп височини ікони свв. Володимира і Ольги, на замовлення Українського Культурного Клубу в Тексасі.

Монтреальська Округа УНС переобрала свій провід з головною радною Т. Мороз на чолі

Монтреаль, Кве. (А.Гладилович). — До Монтреальської Округи УНСОюзу належить тепер сім Відділів. З них п'ять в Монтреалі й у двох сусідніх містах — Ляшвін і Лясалі, один в Оттаві й один у Торонто. Від довшого часу збори й організаційні наради Округи відбуваються в Пластовому Домі на вулиці Дандіоран, бо Пластова станиця, при якій колись засновано найбільший в Окрузі 434-ий Пластовий Відділ, радо дозволяє УНСОюзові мати там свої організаційні заняття.

Цьогорічні Загальні збори Округи відбулися в понеділок 17-го квітня. Від Головного Уряду взяв у них участь головний президент д-р Іван О. Фліс, який уже кілька разів був гостем Монтреальської Округи й добре знає її проблеми.

Збори відкрили і їх веде голова Монтреальської Округи, секретар лашівського Відділу, головна радна УНС Текля Мороз, а протоколював секретар одного з трьох монтреальських Відділів Віра Баніт.

Звітуючи про працю Округи, Т. Мороз, між іншим, сказала, що в 1988 році акція організування нових членів УНС була слабка, ніж минулими роками через те, що люди були зайняті відзначуванням Тисячоліття Християнства в Україні. І так Округа, призначену їй

на 1988-й рік квоту 50 нових членів, виконала, на жаль, тільки на 56 відсотків організувавши тоді протягом року всього 28 членів. Але Монтреальська Округа — сказала Т. Мороз — має амбітних секретарів, і тому можна сподіватися, що в 1989 році ця акція матиме кращий успіх, ніж минулого року.

В дискусії над звітами Управління звернено увагу на труднощі, на які натрапляє УНСОюз у своїй праці в провінції Квебек. Найбільше

це тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

ше тут лих — постійний відплив до інших провінцій Канади молодих українців, які не можуть у цій провінції дістати працю. Між тим, що виходило до Оттави чи до Альберти, багато далі належить до котрогось із Відділів Монтреальської Округи. Захід Канади з його численним українським населенням лежить, як скаже один з дискусантів, облогом, і саме там Український Народний Союз пови-

НА СОЮЗІВЦІ РОЗПОЧАЛИСЯ РІЧНІ НАРАДИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС

Союзівка. — Тут у понеділок, 22-го травня 1989 року розпочалися чергові річні наради Головного Уряду Українського Народного Союзу, в яких бере участь 21 член Головного Уряду із 23, що тепер є в Уряді.

Не беруть участі о. Степан Біляк, член Контрольної Комісії, з уваги на стан свого здоров'я і другий член Контрольної Комісії, Леонід Філь, який вихав у зв'язку з роботою на півтора року до Еспанії. Мирон Сполський, член Головного Уряду, з уваги на нову професійну працю вніс резигнацію зі свого посту в Головному Уряді.

В нарадах беруть також участь почесні члени Головного Уряду, а саме: Генерал Жеребняк, Анна Чопик, Марія Душик, Анна Гарас, Степан Куропас, д-р Ярослав Падок і Володимир Запаранюк.

Як відомо, в минулому році рішення знову перейти на повних п'ять днів наради ГУ УНС, і вони чим разом будуть тривати до п'ятниці 26-го травня включно.

В понеділок, 22-го травня ц.р. о год. 10-й ранку відбулася традиційна програма біля пам'ятника Тарасові Шевченку, яку відкрив і провадив нею головний президент УНС д-р Іван Фліс. Він пригадав, що цього року припадає 175-річчя з дня народження Великого Кобзаря, який є патроном Українського Народного Союзу, що рівночасно відзначає 95-річчя свого існування.

Відтак промовив коротко д-р Ярослав Падок, голова Наукового Товариства ім. Шевченка і почесний член Головного Уряду. Він пригадав, що Відділ Українського Народного Союзу в

Нью Йорку у 1911 році нав'язав співпрацю із НТШ у Львові, уфундувавши першу стипендію для українського студента і цим започаткував довголітню і корисну співпрацю на культурному і громадському полі, яка існує міцною і незмінною аж до сьогоднішнього дня. Після цих слів почесні члени Головного Уряду УНС Глорія Пашен і Генерал Жеребняк поклялися пам'ятника Шевченка вінок, а всі присутні спільно заспівали безсмертний „Заповіт“.

Точно о год. 11-й ранку головний президент УНС д-р І. Фліс відкрив річні наради і привітав присутніх на цих останніх передконвенційних зборах. У привітальному слові він підкреслював перехід УНС на повний професійний шлях через введення комп'ютерів у видавничу пресу, як і в бюрах УНС, а найважливіше — на модерний і професійний спосіб продажів забезпечення. При тому він зазначив досвідливо: „Але ми в тому прогресі ніколи не можемо забути, що ми не тільки забезпеченою установою, але також громадською, яка дає про українську громаду тут і український народ в Україні, який тепер пробуджується“.

„Ми завжди тримали прапор УНС високо, як найстарішої і найближчої української забезпеченої братської, громадської і патріотичної установи у вільному світі“, — з підкресленням заявив головний президент.

Потім д-р І. Фліс попросив до проведення молитви головного радного УНС Василя Дідока. Цей розпочав молитву спільним відомленням усіми присутніми „Отче наш“, а відтак

підтримку правозахисного руху СРСР. Але... і цих „але“ вилуїнуло того вечора дещо забавного.

Почати хоча б з того, що заглянувши в список запрошених, я побачив там серед двох десятків імен, звичайний набір кількох московських правозахисників (Григорян, Подрабінке, Тимофеев — люди зрештою справді достойні), одне чи двох литовських прізвищ, ім'я давню шанованого мною крымсько-татарського активіста Мустафи Джемілєва. Але ні литовців, ні Джемілєва у залі не виявилось — і мене й їх мабуть повідомили в останню хвилину. Решту запрошених складала так звана „відмовники“ різних національностей. Чулося мені серед них незатишно.

Національний вулкан, який сердито струшує зараз піднігли підвалини імперії, що затищу залю не трохи не тривожив.

А потім виступав сам держсекретар. І сказав про те, що в СРСР сталися значні зміни, але правозахисний рух все таки Америка далі підтримуватиме. Зокрема доживатиметься, щоб із Союзу виїжджали всі, хто з нього захоче виїхати (до вжелезні черги перед американським посольством в Москві свідчать шоправа про щось інше). З національних і релігійних проблем СРСР держсекретар чомусь запригматив тільки одну єврейську. Мене не звинуватили в нетолерантності до братського єврейського народу... Проти цього повстане і моя публіцистична творчість, в якій я не шкодував антисемітів, і моя дружба з єврейськими активістами в політичних концтаборах, і те, що не з доброго дива мене названо почесним членом Товариства Українсько-Єврейської Дружби...

Закінчення на стор. 3)

Царю небесний, утішителю духа правди, зійди між нас і благослови наради наші, щоб вони пройшли з успіхом для добра Українського Народного Союзу, установи нашої братської, 95-річчя якої в цьому році обходимо. УНС на протязі свого довголітнього існування, трудів і праці для добра нашого народу йшов з ім'ям великого нашого Пророка Тараса Шевченка, якого також в цьому році, тут зібравшись, відзначаємо і величаємо.

Цей рік народ наш поневолений, змагаючись за свою самобутність в Україні, проголосив Рокм української мови, мови Шевченка. За народом нашим і ми, в розсіянні суші, пішли та приобіцяли, що будемо чужого научатись, але свого ніколи не цуратись.

Тому у 95-річчя УНС клонимо голови перед його основоположниками-піонерами та на цих нарадах наших у дискусіях, постановках будемо мати на увазі тільки добро Українського Народного Союзу, наших спільнот в Америці і Канаді та цілого нашого великого, але обездоленого народу.

Пам'ятаймо, що ми його діти, доньки і сини, а Шевченко з висот нам пригадує: „Обніміте ж, брати мої, Найменшого брата, Нехай мати усміхнеться, Заплакана мати!“ Амінь.

На закінчення молитви усі присутні спільно відспівали „Христос Воскрес“. Відтак присутні прийняли

молитву:

Царю небесний, утішителю духа правди, зійди між нас і благослови наради наші, щоб вони пройшли з успіхом для добра Українського Народного Союзу, установи нашої братської, 95-річчя якої в цьому році обходимо. УНС на протязі свого довголітнього існування, трудів і праці для добра нашого народу йшов з ім'ям великого нашого Пророка Тараса Шевченка, якого також в цьому році, тут зібравшись, відзначаємо і величаємо.

СВОБОДА

FOUNDED 1993

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Svoboda (201) 434-0237. U.N.A. (201) 451-2200.

Subscription 1 year — \$40.00 6 months — \$22.00 3 months — \$12.00. U.N.A. members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті, дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право втручання в матеріали, надіслані на адресу редакції. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг. Доповнення за адресованою конверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНАОу \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чек, гроші, грошові перекази виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

„Відкрите небо”, Залізна завіса і самовизначення народів

Противники президента Джорджа Буша, ліберальні демократи й німецькі „пісники”, критикували його, що він зволікає із з'ясуванням своєї політики супроти СРСР та тратить час на подорож до Японії і Китаю та на поладування різних внутрішньо-американських справ, замість зайнятися цією найважливішою справою. Джордж Буш не вступив до Білого Дому, як новий його попередник Рональд Реген сказав правду, що не було ще кандидата на президента з такою підготовкою до того часу, як Джордж Буш. Колишній двократний директор Сі-Ай-Ей амбасадор у ООН і в Китаї, врешті віцепрезидент на протязі восьми років, він знав історію американсько-російських відносин і знав історію Сходу Європи та сутні обличчя московського більшовизму. Він зволікає три з половиною місяці із публічним з'ясуванням свого становища тільки тому, що прагнув в міжчасі перевірити разом із своїми фаховими дорадниками справжній зміст змін в СРСР від часу приходу до влади в році 1985 Михайла Горбачова. У висліді цієї перевірки і нарад, як поведеться надалі в цьому надзвичайно складному часі — була його промова в минулу п'ятницю на форумі стейтового університету в Тексасі.

Ні один президент у світі не пише собі сам своїх важливих промов. Але байдуже хто склав перший проект цієї останньої промови Буша і як її вигладжували, скреслювали й додавали, у висліді вийшов шедевр. Буш відграв позицію Айзенхауера, щоб ЗСА і СРСР могли самовільно переводити розвідвальні лети над територіями цих двох країн — це названо тоді „відкритим небом”. Він прагнув би бачити СРСР у родині демократичних країн світу. Бажає успіху Горбачову в його перебудові. Але й пригадує, що СРСР не раз у минулому складав прегарні миролюбні заяви на те тільки, щоб швидко опісля завертати назад на шлях мілітаризму. Буш знає римську мудрість: „Хочеш миру — готуйся до війни” і тому підкреслює, що ліквідація холодної війни і перехід з політики стримування до політики співпраці не зупинить Америки перед зберганням своєї могутньої збройної сили. Буш погодився виконати те, про що мріяв Горбачов: що ЗСА допоможуть імперії вийти з економічної кризи. Але поставив передумову у „п'яти точках, між якими є не тільки скасування Залісної завіси між СРСР і Заходом і не тільки відчуження у практиці від доктрини Брежньєва („право” СРСР активно підтримувати загрожені комунізм у сателітських країнах), — але й виконати своє зобов'язання з 1945 року (Ялтинська конференція і Потсдамський договір), а саме, що народи Східної і Центральної Європи мають право для державного самовизначення. Український народ уже самовизначився 22-го січня 1918 року у Києві і це доповнили акти самовизначення у Львові та Хусті. Втратила Україна свою державність у наслідок московсько-більшовицької збройної агресії і від Попраду по Дін всі українські землі опинилися в соборній неволі. Нового самовизначення нам, як і грузинам, литовцям, естонцям, білорусам, — непотрібно. Але добре, що Президент ЗСА пригадав кремлівським володарям, що ЗСА і весь Захід тямлять об'язки і зобов'язання, що їх прийняв Сталін у зустрічі з Рузвельтом й Черчиллем, але які негайно зламав. Замість „самовизначення” і привернення демократії в окупованих Третім Райхом насаджено в країнах комунізм над Вислою, Дунаєм і Велтавою.

Президент Буш змалював принагідний образ, як то з Москви можна би поїхати до Мюнхену і не бачити подорожі ні однієї військової вези з кулеметами. Але перебудова не зайшла так далеко, щоб дозволити своїм советським громадянам самовільно виїздити, куди хочуть, а не тільки побилювати число жидівських емігрантів із СРСР. Вимагав Буш привернення права людини в СРСР. Для поневолення народів цього замало. Але що говорить про державне самовизначення і права людини, коли єдиною державною мовою у „самостійній” УССР є мова російська.

Цікаво, яка буде реакція Москви на цю промову Буша і його п'ять передумов нової ери „співпраці”.

3 Лондону повідомляють, що директор ТАСС Леонід Кравченко, виступаючи на конференції 35-ти країн щодо контролю за виконанням рішень віденської наради, між іншим, заявив про можливість висунення альтернативної кандидатури на пост голови Президії Верховної Ради СРСР. На думку Кравченка, якщо крім Горбачова депутати висунуть ще когось, то це не означає, що вони проти Горбачова. Цей факт треба розглядати як прояв демократії. Кожен депутат має право висунути альтернативну кандидатуру, однак правомірність такого висунення вимагає одобрення більшістю депутатів.

На запитання, чи можуть висунути Єльцина на протаву Горбачову, Кравченко відповів, що Єльцин напевно не захоче претендувати на цей пост, але до складу Верховної Ради він може увійти, бо має для цього всі шанси.

Щодо різкої критики Горбачова на недавньому пленумі, Кравченко пояснив, що причиною цього була невідповідність між темпами політичних і економічних змін. Директор ТАСС коротко зупинився також на проблемах інфляції та соціальних конфліктах і повідомив про можливі нові реформи. Наприклад, скорочення витрат державного апарату, зменшення витрат на оборону і так далі.

Журналісти випадково

Напередодні „Року української мови” відомий український учений, поет і ономаст Я. Рудницький із Едмонтону в Канаді подавав українському народові свою „нормативну грамматику” п. 3. „Стандарт Юкрейніан Граммар” (Standard Ukrainian Grammar), що в своїй основі поглиблює й поширює його попередні праці в ділянці українського мовознавства, зокрема „Конверсійну грамматику” (з років 1959 і 1987) та інші.

Нова Славутичова граматика задумана, як університетський підручник. Вона приходить на зміну — і то кращу — дотеперішній „Модерній українській граматиці” Ю. Лужського й Я. Рудницького, що вперше вийшла друком у виданнях Міннесотського університету в 1919 році, а опісля кількома виданнями в серії Товариства Плекання Рідної Мови у Вінніпегу, щоб припинити свою появу на сьомому виданні в 1978 році після переходу обох авторів на еміграцію.

Славутичова „стандартна граматика”, чи як він її називав, „нормативна” (стор. 2), складається з трьох основних частин, що творять органічну цілість: у першій частині — теоретичний

Наталія Осока

ГОРБАЧОВ ПОГОДИВСЯ НА ЩЕ ОДНОГО КАНДИДАТА

цікавилися обставинами гострих суперечок на пленумі ЦК КПСС. Якщо врахувати, що на програму Горбачова нападли партійні апаратчики досить високого рівня, то тим більш вагомим є його перемога.

Яскравим прикладом відвертості для членів Комуністичної партії став виступ головного режисера московського театру ім. Ленінського комсомолу Марка Захарова в день народження Леніна 21-го січня по телебаченню, коли він запропонував „тіло безсмертного Леніна забрати з мавзолею і поховати”. Лишається лише здогадуватися, чи за цими його словами не ховається думка, що водночас пора вже поховати й ідеї Леніна.

Очевидно саме цей виступ спричинився до того, що багато секретарів обкомів виступили проти гласності. Адже всім ясно, що Марко Захаров висунув таку пропозицію не випадково. На це явно була санкція згори.

Після цього партійна бюрократія дуже активізувалася і почала звинувачувати гласність (а значить і Горбачова) в усіх теперішніх бідах та в економічному занепаді країни. Щодо пропозиції поховати останки Леніна, то вони з обуренням запитують:

Я. Рудницький

„РІК УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ” Й НОВА ГРАМАТИКА

автор широко обговорює справи української мови (частково й правопису), морфології, флексії та складні (синтаксис); друга частина складається з двадцятих практичних лекцій, у яких крок за кроком подано відповідні матеріали, що ілюструють теоретичну частину й допомагають користувачеві опанувати доступові „секрети” українського мововжитку; у третій частині автор подав влучно підібрані тексти про християнство в Україні, три періоди української державності, голодомор в Україні та народобудівство й врешті зразки української поезії: „Людське життя”, „Воскресіння”, „Каштан” і „Маричку” М. Треча. Індексом до граматичних вправ і українсько-англійським словником кінчається нова граматика.

Коли підходити до оцінки цього видання з порівняльно-історичного становища, треба об'єктивно ствердити, що вона вбивається методично й мериторично на одне з перших місць, якщо не на перше, впорі-

„хто стоїть за всім цим?” І застерігають боятися похвал з боку Заходу, бо Ленін мовчав, казав: „бережись, якщо тебе хвалитимуть класовий ворог”. Найбільше роздратовано консервативних функціонерів, що „державне, партійне телебачення дозволяє промовляти блюзнірські слова про висношення тіла Леніна з мавзолею”, та що „партіалізм розцінюється як можливість відкритого очорнення досягнень соціалізму і всього, що пов'язане з Комуністичною партією”.

Немає сумніву, що на пленумі консерватори мали намір усунути Горбачова. Однак він, як видно, знав про це і добре підготувався. В результаті, зі складу ЦК КПСС виведені такі постаті як міністер оборони Соколов та начальник генерального штабу і об'єднаних військ Куліков. Це свідчить, що задля усунення Горбачова були наготові деякі війська, які однак, очевидно не на боці Горбачова і хтось його попередив. Зі складу ЦК також виведено Солоненчука, Грішину, Громика, Долгих, які ще недавно були членами Політбюро.

Звичайно, це не привело до поліпшення економічного становища в країні, а лише до укріплення позицій

Горбачова. Проте, можливо, він вишукує більш-менш мирні шляхи для зруйнування того комуністичного режиму. Він послідовно намагається щось змінити і твердо проводить свою лінію. Невідомо лише його кінцева мета. І все ж для народу це дає певні надії.

Складається враження, ніби Горбачов хоче протиставити народних висунувців партійній бюрократії. Цілком можливо, що, в результаті виборів, до місцевих рад не вхитяться партійні функціонери. Верховна Рада буде включати обранців народу, а Рада міністрів лишиться з боку. Таким чином партія втрачає незаконно захоплену владу і врешті розпадається на дві або більше партії.

Як свідчать деякі політичні оглядачі, Горбачов уже двічі заявляв у своїх виступах: „Партія — це велика справа, але вона не може керувати промисловістю й сільським господарством”. Отже для неї лишається тільки ідеологія. Якщо навіть Горбачова не оберуть знову на пост генсека, то для нього це буде невелика втрата, бо на той час партія вже не буде домінувати над усім.

Не випадково на першотравневій демонстрації цього року несли гасла „Владу Радам”. Це має щось означати. Хотілося б вірити, що Горбачов має добрі наміри.

Перше засідання нового парламенту призначено на 25-те травня.

в попередніх граматиках, а вони без сумніву привертають, якщо не привокують, увагу студента, що віріє у канадському, чи американському середовищі.

Нікуди правди діти, Славутичова граматика не без гріхів, чи навіть гріхів. В теоретичній частині можна мати застереження щодо транслітерації (не вичерпаю інших „популярних”: крім англійської для Канади треба б додати податий французької); на стор. 15-й і 16-й автор подає рецепту („норму”) для м'якшення приголосних перед „і” з першого „о”: нич замість ніч (з твердим „ні”), те саме ніч і ін.; безпотрібний пропуск наголосів: напр., щоденник, тижневик, альманах (стор. 23) й ін. В другій частині незрозумілі деякі місця, напр., завага про множинні форми на стор. 56: „Оп-га” на стор. 62; в розділі про поселенців на стор. 171 автор чомусь позбавив хресних імен українських політиків тощо. В протилежність до двох перших частин третя позбавлена наголосів на словах. Можна б іще наводити деякі недоліки, але вони ніяк не знецінюють високої вартості цілої грамматики, що без сумніву є „нове слово” в українському мовознавстві.

чення Другої світової війни. Маючи саме на увазі легітимно-правні, історичні і політичні заложення, за якими проходив процес реорганізації ДЦУНР, разом із тим сучасний стан в Україні і обов'язки політичного українського світу супроти нашого народу на рідних землях, КУППО була вислана на руки Президії УНРади вичерпне меморандум з пропозиціями привернення консолідації на базі ДЦУНР.

Відповідь на це меморандум вислане в дні 25-го червня 1984 року прийшла більше чим півроку після відбуття Дев'ятої Сесії УНРади, яка ні своїм змістом ні формою не давала надій на можливість привернення консолідації і привернення ролі політичного сектора в праці ДЦУНР. Слід підкреслити, що відповідь на меморандум КУППО надійшла тоді, коли почалися підписати чим раз то більше думка переорганізувати КУППО в політичний центр та достосувати його дію до сучасних вимог визвольної політики, які виринуть із наявних потреб допомоги Україні. В такій політичній обстановці поширена Президія КУППО вирішила ще раз і остаточно перевірити можливість привернення консолідації на базі ДЦУНР. Це не легке завдання доручено голові УРДП проф. М. Г. Воскобойнику й після відповідних його розмов з чинниками ДЦУНР і на його рекомендації почалися формальні розмови між ДЦУНР і КУППО. В той же час ОУН і УРДП відбули окремі зустрічі для обговорення різних питань визвольної політики, дійшли до певних взаємних зобов'язань узгоджень, а тому в питаннях спільних засобів завершення консолідації на базі ДЦУНР. Від червня 1985 року працювали Консолідаційні Комісії ДЦУНР і КУППО, під проводом Івана М. Самійленка і Зенона І. Городиського, які довели до остаточного узгодження Проекту Змін Тимчасового Закону ДЦУНР і прийняття Декларації Узгоджень, що її підписано головами обох комісій в приваті членів обох комісій 6 серпня 1987 року в Нью Йорку в приміщенні Наукового Т-ва ім. Шевченка. Згідно із узгодженнями проходить підготовка до Дев'ятої Сесії УНРади, яка має остаточно відбутися в половині місяця червня н.р. Правда, підготовка йде повільно, ще далі існують певні окремі справи, які вимагають уточнення, а це вимагало додаткових зустрічей „на вершинах” т.з. найвищих чинників ДЦУНР і голов провідних політичних організацій. Зокрема слід тут підкреслити, що голова ПУН Микола Плавок і голова УРДП Михайло Г. Воскобойник у своїх зустрічах з Президентом УНР М. А. Лівиничем допомагали розв'язувати деякі складні питання консолідації. Підготувача Комісія для переведення Дев'ятої Сесії УНРади працює безперебійно. Процес завершення консолідації і осягнення узгоджень шляхом компромісів — це не легка справа, про що свідчить довготривалість переговорів, поважний архів

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагус Лев Яценевич

Казковий світ Марка Польо

Приблизно 150 років перед винаходом друку, появився у Венеції рукописний „best seller” середньовіччя, пера Рустічеллі, написаний сумішшю французької та італійської мов, п. з. „Опис світу”, з таким вступним словом автора: „Володарі, королі, князі, герцоги, маркизи, лицарі, мішани та всі люди, що хочуть пізнати різні раси людей, відстань до кожної країни, відстань до кожної провінції і дайте їм прочитати”.

Досі захолювалося у різних бібліотеках світу приблизно 140 рукописів цієї книжки, з різними змінами, додатками, включно із зміною самого заголовку книжки, які впровадили нові видавці та її принагідні переписувачі. Щойно в 1559 році вона появилась друком у Венеції, заходами видавця Рамусія.

Після довгого суцільного забуття, вона виринула знову на світло денне, напочатку XIX сторіччя, у виді цілої низки нових видань та перекладів на майже всі мови цивілізованого світу.

Коли більшість книжок притрушує поволи час пороком забуття, „Опис світу”, відомий сьогодні під новим популярним заголовком „Подорож Марка Польо”, не втратив своєї актуальності ще й досі, як один із неперевершених довідників середньовічного Китаю, який герой цієї книжки протоптав власним ногою, опісуючи те все, що він бачив, включно з виставленим на продаж крамом на базарах, тамашового флюорою, фавном, звичайним зустрічним людям, їх одягом та харчуванням.

Марко Польо не був письменником, але так, як його батько, купець і світ, мавбу, ніколи не дізнався про його існування та його небуденні пригоди, якщо не те, що після повороту до Венеції, вона не впуталася у війну з Генуєю (1298 р.), яку доречі програвала, а Марко Польо, як один з командувачів її флоту, не доставив до генуезької неволі.

Але щасливим збігом обставин, він зустрінувся там із спів'язнем, Рустічеллі з Пізи, з яким доволі швидко заприятелював. Рустічеллі був автором декількох романів та почував цікаву розповідь Марка Польо про його пригоди в Китаї, вирішив використати їх, як сюжет до свого нового роману. Цей новий роман, густо просичаний його власною фантазією, Рустічеллі назвав „Описом світу”.

Закриємо перед нами аналіз цього роману, сповненого небуденних пригод Марка Польо в Китаї, слід при-

гадати читачам, що світ XIII сторіччя, був світом дошками забитим, за винятком тих континентів Європи, що були розташовані над морськими побережжями та які давали їх народам змогу подорожувати та навізувати контакти з іншими країнами світу. До таких народів слід зарахувати між іншим, мешканців торговельних осередків Італії, на побережжях Середземного моря, між якими перед великі міста, як Венеція, Генуя та Піза. Але в полоні XVIII століття, з появою монголів на історичній арені світу, відчинилися несподівано нові можливості комунікації не тільки морськими, але й сукупними шляхами.

У протипагу всім передбаченням та сподіванням, монголи виявилися не тільки безстрашними наїзниками, але й знаменитими організаторами та адміністраторами підбитих країн. І саме їм, світ завдячує відкриття нових торговельних шляхів крізь азійський материк. Ті нові можливості комунікації використали два венецькі брати-купці: Нікополь та Марко Польо, що відбули в 1255-1269 роках дві подорожі на Далекий Схід, на яких вони, до речі, непомірно збагатилися і тому, вирішили в 1271 році відбутися ще третю та останню подорож до Китаю, забравши, тим разом, із собою 17-літнього Марка, сина Ніколя Польо, спостережливого якого інтелігентного цікавості та систематичного опису Китаю та суміжних країн людство завдячує пошир горизонтів світу та людського знання.

Подорож Марка Польо тривала 24 роки, з чого майже 17 років він провів в Китаї. Його маршрут провадив з Венеції до Константинополя (де третій брат родини Польо, також Марко, завідував торговельною факторією) крізь сьогоднішню Сирію, Іран, через бездоріжжя Паміру та пустелю Гобі, до першого міста Китаю („що сьогодні має назву Сучов), а згодом до Шанхаю, розташованого 300 миль від сьогоднішнього Пекіну, в Китаї.

Але за час перебування Марка Польо в Китаї назва міст та місцевостей були інші, ніж сьогодні, з уваги на те, що китайці не були в тому часі панями своєї батьківщини, але монголи, які підбили Китай приблизно в 1260 році та змінили всі його назви на новий монгольський лад.

Але не проминуло 100 років, коли династія Куб- (Закінчення на стор. 4)

матеріалів, листування, документів та записів телефонічних розмов, а які відкривають так турботи, труднощі, як і успіхи на шляху до привернення єдності і координації наших політичних сил поза межами нашої Батьківщини.

Крайово-зовнішній відтинок праці КУППО

Під „крайовим відтинком” праці КУППО треба розуміти в цьому випадку моральну підтримку рухові опору в Україні, оборону їх речників переслідуваних советським режимом, заступаючись за ними перед чужинськими чинниками, а разом із тим планове і послідовне поширювання правдивої інформації про ідейні позиції різних форм і виявів руху опору в Україні. Не від речі буде подати декілька прикладів праці на цьому відтинку, які мають тривале значення.

Від часу свого постання в 1979 році КУППО через своїх представників в Європі — В. Малиновича і К. Митровича у співпраці з Комісією Людських Прав при СКВУ участь у загальноукраїнській акції під час нарад т.зв. Гельсінкських Конференцій в Мадриді і Відні. Під час Мадридської Конференції в 1980 році тодішній голова КУППО д-р Богдан Шебунчак передав учасникам нарад солідно опрацьований матеріал про ролі російської мови як для „загальносоюзного спілкування”, яку визначила т.зв. Ташкентська конференція. Цей матеріал-коментар про мовну політику Москви опрацював на прохання КУППО відомий знавець політичних наук професор Делявського університету д-р Ярослав Білінський. Цей матеріал має тривале значення, як солідний інформаційний довідник про русифікаційну мовну політику Кремля.

Знову ж на т.зв. Гельсінкській конференції у Відні в 1986 році представники КУППО на Європу В. Малинович крім інших акцій передав всім представникам-сигнаторам Кінцевого Гельсінкського Акту обширне 54-сторінкове меморандум із супровідним листом Президії КУППО, в якому було з'ясовано українське питання в контексті із фактичним сучасним станом в Україні. В ньому було порушено питання русифікації, економічної експлуатації України, переслідування Церкви і релігії, діячів культури, оборонців прав нашого народу практикуючих християн. Також речово проаналізовано чорнобильську катастрофу і халатність Москви в цій трагедії нашого народу. Це меморандум було передано також амбасадорам акредитованим у Вашингтоні. Із надісланих відповідей виходить, що зроблено корисну працю для нашої справи.

Продовження буде

Монтреальська...

(Закінчення зі стор. 1)

нен організувати й розбудувати свою базу.

Вибір нового проводу Округи пройшов гладко й швидко. До нього переобрано з одного малою зміною тих самих осіб, що були в попередньому проводі. Склад новообраного проводу Округи такий — голова — Текля Мороз, заступник голови — Михайло Дідух, секретар — Віра Баніт, касир — Богдана Дубас, організаційний референт і делегат до Відділу Комітету Українців Канади — Олександра Долницька, референт преси — Адольф Гладилевич, два вільні члени — Микола Перейма й Іван Хохляк; Консультативна комісія: Микола Андрухів, Остап Винницький і Адольф Гладилевич.

Після вибору проводу головний президент д-р Іван О. Фліс мав доповідь про Український Народний Союз і наші завдання.

Напочатку він сказав, що бере до уваги поради дискусій у справі активізації УНС на Заході Канади й що цю справу порушає на найближчих сходах Головного Уряду. УНСОю, — сказав він, — має тепер матеріальні засоби для того, щоб могли добре заплатити організаціям за їхню працю, але на жаль, тяжко знайти людей, що хотіли б для нього працювати.

Минулого року УНС зорганізував небагато, бо тільки 1,161 нового члена, на гарну суму забезпечення 8,051.000 доларів, але одночасно втратив аж 2,178 старих членів. В Монтреальській Окрузі, яка в тому часі зорганізувала 28 членів, найбільше їх прибуло для УНСОю три жінки, секретарі Відділів — О. Долницька й Т. Мороз (вісім членів кожна) і В. Баніт (6 членів). На жаль, чоловіки в цій Окрузі не можуть похвалитися великими успіхами в минулому році — вони зорганізували тільки чотирьох нових членів. Треба вірити, що цього року буде там краще.

Тепер нам, — казав доповідач, — щораз важче аскурувати людей, бо наші молоді люди мало заціка-

лені в тому, щоб аскуруватися в УНСОю, хоч наш Союз має добрі поліси й зміло може конкурувати з комерційними аскураційними компаніями і там, де є добрі організатори, він має гарні успіхи.

Доповідач навів багато прикладів жертвенності Українського Народного Союзу на різні добрі цілі й цифрами доказав, що УНС добре господарить. І хоч великий прибуток із забезпечення людей нема, ситуацію рятують відсотки від інвестицій.

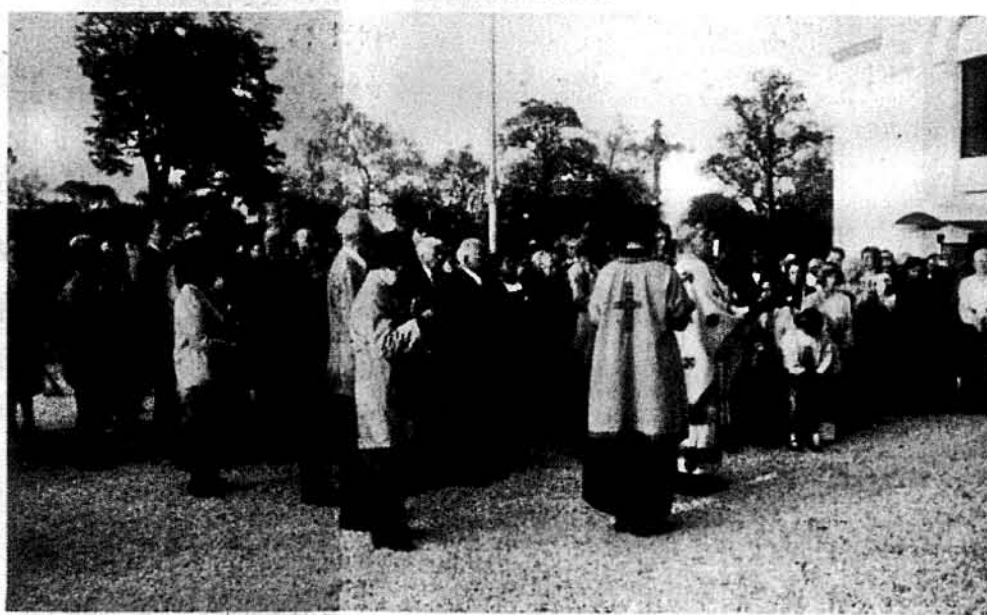
Щоб могли організувати нових членів, УНС мусить звернути головну увагу на наших молодих людей. Добрим засобом для цього є оселя УНСОю. Уже сама українська атмосфера, яка там панує, має великий і корисний вплив на наших дітей. А як дитина полюбить Союзівку, то полюбить і Український Народний Союз. Щоб і далі користуватися з того, що їй дає Союзівка, ця дитина мусить стати членом УНСОю, а якщо вона, наприклад, у таборі українських танців на Союзівці навчиться танцювати українських танців, то вона ніколи не забуде, що вона українець чи українка.

Але нам треба подбати про те, щоб УНСОю, який передамо дітям і внукам, залишився братським союзом. Бо що з того, що він буде мати сто мільйонів доларів, а не матиме членів? Він тоді стане допомоговою організацією — фундацією, але перестане бути Батьком Союзом. Цього ми не хочемо й тому мусимо допомогти Українському Народному Союзові залишитися в майбутньому братською організацією.

Над доповіддю розвинулася жвава дискусія, що свідчила про те, що всім добро Українському Народному Союзу лежить на серці.

Наче продовженням цієї дискусії була дружна виміна думок про традиційний „братський“ закуск, що її дбайливо приготувала голова Монтреальської Округи Текля Мороз.

БАЛТИМОР ЗГАДАВ ТРЕТЮ РІЧНИЦЮ ЧОРНОБИЛЯ — НЕЗАГОЄНОЇ РАНИ УКРАЇНИ

Українська громада Балтимору молиться з о. Юрієм Маркевичем за жертви Чорнобиля перед замкненою ще не вкритою новою церквою, яка символізувала заборону Церкви в Україні.

Українська громада Балтимору відзначила цього року третю річницю жахливої катастрофи в Чорнобильській атомній електростанції, наслідки якої відчувати має наш народ в Україні поколіннями. Вони, ці наслідки, старанно закриваються Москвою перед усім світом, а зокрема перед українським народом. Чорнобильська трагедія виявила, однак, в якій нуклеарний полон попала Україна, яким смертельним зашморгом на її шию лягла сітка атомних електростанцій, що їх вона не усіх потребує для свого вжитку. Не дарма ж Степан Хмара, один з активістів українського відродження, заявив 27 лютого ц.р., що „Чорнобильська катастрофа не стихійне лихо, чи нещасний випадок, вона стала логічним наслідком колоніальної політики і безправного становища України в СРСР“.

Саме тому з ініціативи місцевого відділу ОАЛПУ, що його очолює Оксана Палійчук, відбулися ці сумні відзначення, щоб допомогти за жертви Чорнобиля та довести до відома наших співгромадян незвідну долю України та її безправне становище в совєтській імперії.

В середу 26 квітня, в роковини нуклеарної катастро-

фи, о. Юрій Маркевич відправив у вечірніх годинах Службу Божу в каплиці за потерпілих, а описав Панахиду за загиблих в чорнобильській катастрофі. Панахида відправлена була на церковному подвір'ї перед замкненою не вкритою церквою, яка символізувала замкнені оку пантом Церкви в Україні. В молитвах взяло участь понад двісті осіб, які під

час Панахиди тримали запалені свічки. Повідомлені засоби масової інформації зацікавилися відзначуванням чорнобильської трагедії і прислали своїх репортерів. Згодом під час передавання нічних новин, русла 11, 2 і 13 місцевого телебачення, показували кадри з відправ та частини заяв-інформацій Оксани Палійчук, Андрія Чорного, інж. Володи-

мира Сушка та інж. Тараса Хархаліса. Тиждень „Ке-толїк Ревю“ з 3-го травня поінформував своїх читачів про ці меморіальні відзначення окремою статтею на підставі інтерв'ю з Оксаною Палійчук, головою ОАЛПУ. Організаторам відзначення належить признання за його ефективність серед наших співгромадян та у нашій громаді.

Б. С.

50-ліття священства о. В. Грабця

Отець крилошанин Володимир Грабець (другий зліва) в асисті священників (зліва) о. шамб. М. Ревтюка, о. канцлера Саюка і о. А. Гановського у соборі св. Йосафата в день свого ювілею.

Собор св. Йосафата в Пармі, Огайо, в неділю, 2-го квітня, відзначив потрібні вчистості.

Владика Роберт провів канонічну візитацію собору і з тої нагоди відправив Службу Божу і проповідь на кожній з них.

Отець крилошанин Володимир Грабець відзначив „золотий“ ювілей свого священства, а вірні собору святочно відбули свячене в залі астроному при соборі св. Йосафата.

Перед Службою Божою, яку правив Владика, він привітав о. крилошанина В. Грабця з ювілейним священством і побажав ювілейної багато Божих ласк, здоров'я і багатьох благих літ.

Асистували Владисі при Службі Божій ювіляти і о. Андрій Гановський.

В год. 1:30 по полудні відбулося свячене. За головним столом сиділи Владика Роберт, ювіляти о. крилошанин В. Грабець, парох собору св. Йосафата о. шамб. Михайло Ревтюк, о. канцлер Саюк, о. Андрій Гановський, сестри ЧСВВ, брат ювіляти інж. Роман Грабець з дружиною Мирославою і головний суддя Парми Савейдж з дружиною.

Програмою проводив о. Андрій Гановський. Він привітав Владисю Роберта, ювіляти пароху о. шамб. М. Ревтюка, о. Саюка, сестер, суддю Савейджа з дружиною, інж. Романа і Мирославу Грабців. Привітав також гостей з України і всіх присутніх мирян, які заповнили простору залу астроному.

В місцевій програмі виступили учні парафіяльної школи при соборі св. Йосафата. Вони привітали також отця ювіляти і під яскраві оплески присутніх вручили отцеві китицю гарних квітів.

Слово про ювілята сказав Владика Роберт. Він згадав про Христове Воскресіння, яким Христос відкрив Боже царство тут, на землі. Це царство — Христова Церква, містичне Тіло Христа. Сьогодні, — сказав Владика, — припадає 50-ліття, коли з уст молодого новосвяченого священника, нашого ювіляти, були сказані перший раз слова: „Блаженне словенство Отця й Сина і Святого Духа“. І так кожного дня, раннім ранком на протязі 50 літ благословляє наш ювіляти о. крилошанин В. Грабець Цар-

ство Боже, і цим проголошує всім про месіанські часи, що в них ми живемо. За „ревністі і труди для Бога, добра Церкви й народу покійний патріарх Йосифіменував його почесним крилошанином“. Владика вініс тост для отця ювіляти на многі і благі літа.

З нагоди ювілею о. крилошанин В. Грабець надіслав багато привітів, побажань і поздоровлень. Блаженніший патріарх Мирослав Любачівський прислав Грамоту признання і владичи за 50-літнє священство працю в Божому винограднику, яку відчитав і вручив ювілятові о. шамб. Михайло Ревтюк. Широ привітав ювілята Митрополит Стефан Сулик, Владика Іван Прашко з Австралії, Василь Лостен з Сент-Форду, Михайло Кучмак з Вашингтону, о. Володимир Кармазин, о. Тарас Дурбак, багато мирян, приятелів і членів родини.

Усні привіти зложили інж. Ірина Кашубинська від 33-го Відділу СУА в Пармі, яка привітала ювілята, як шедрого добродія СУА і з признанням підкреслила, що завдяки жертвенності отця ювіляти і багатьох шедрих добродіїв 33-й Відділ СУА в Пармі має можливість стипендіями утримувати на студіях 22 бого-

слов. Сім питомців уже висвятилися, стали священниками, а цього року ще трьох будуть висвячуватися. Голова Клубу сенсоров при Соборі св. Йосафата Стефанія Ульян і Сабіна Кодзельська від Сестринства вітали отця ювілята з 50-літтям священства.

Брат інж. Роман Грабець широко подякував Владисю Робертові за теплі слова привіту і признання та участь в їх родинному святі.

Отець ювіляти подякував за миле і несподіване відзначення його золотого ювілею священства Владисю, парохів о. шамб. М. Ревтюкові, о. Андрію Гановському, братові Романові і всім членам родини за приготування тих ювілейних святкувань, присутнім мир'янам, які так чисельно і широко вітали його. Згадав отець ювіляти про свої студії, про воєнні часи, в яких доводилося жити і працювати, про його працю на цьому американському терені.

Отець Володимир Грабець народився в священничій родині 13-го липня 1906 року в селі Вороблик Корольовського повіту Кросно. Середню школу закінчив в гімназії в Перемишлі у 1926 році, а правничі студії в університеті Львова в 1931 році. Адвокатську практику віддав у Обертину, але та праця йому не подобалася і він рішив стати священником. Священничі студії почав у Богословській Духовній Академії у Львові, а кінчав їх у Папському Атеінею в Римі. Священничі свячення прийняв з рук владикі Діонізія Наряді 2-го квітня 1939 року. Пізніше студював римські архіви, приготувався до докторської дисертації про унійні проблеми

1644-46 років, але війна перешкодила в його плянах. В 1946 році виїхав до Америки, філадельфійської єпархії. Владика Константин Богачевський вислав його, як сотрудинка, до Клівленду, до парафії св. апостолів Петра і Павла, парохом якої був тоді о. митрат Дмитро Греско. Там молодого о. В. Грабця перекидали на різні місцевості: Янгсван, Огайо, Вілтон, Норт Дакота, Сімсон, Палмертон, Трентон і Алленгави.

Тепер отець ювіляти — ємерит, мешкає в Пармі, Огайо, близько своєї родини. Кожної неділі асистує священникові при відправі Служби Божої в соборі св. Йосафата в Пармі.

Прийняти і мир'яни собору широко вітають отця з його 50-літтям священства і бажають йому багато Божих ласк, здоров'я.

Іван Фур

Маленький...

(Закінчення зі стор. 1)

Але ж, люди добрі, після саперних лопаток, що розсікали голови тендітних грузинок, після недовганих вимог народів анексованих прибалтійських держав, після того, як заявили про себе навіть поспіль змаскровані український і білоруський народи, чи не випадало навіть пів словом згадати про те, як демократична Америка ставиться до національних змагань поневоле, яку уважають сьогодні оплотом демократії в цілому світі, в голові настирливо звучав пост потуги мною колись в гуцульському селі Шешорах (і звідки тільки гуцули знали перекладений Вороним Інтернаціонал?), звучав той тост гордо, промовисто і дуже повчально для тих, хто чекає майбутнього небесної з чужого неба.

Коли ми з Лесом Тимофеевим чим швидше залишили посольство країни, яку уважають сьогодні оплотом демократії в цілому світі, в голові настирливо звучав пост потуги мною колись в гуцульському селі Шешорах (і звідки тільки гуцули знали перекладений Вороним Інтернаціонал?), звучав той тост гордо, промовисто і дуже повчально для тих, хто чекає майбутнього небесної з чужого неба.

Не жди рятунку ні від ко-

ЯК ВІДОМО, ЧЕХО-СЛОВАЦЬКИЙ правозахисник драматург Вацлав Гавел був „умовно-досроково“ звільнений з в'язниці, де він відбував восьмимісячний термін за „антидержавну діяльність“. Вирок, винесений В. Гавелем, викликав численні протести у Чехо-Словаччині і у всьому світі. Брат правозахисника Іван Гавел заявив, що рішення властей було викликано тим, що десятки тисяч громадян Чехо-Словаччини поставили свої підписи під петицією протесту. Виступаючи на короткій пресовій конференції після виходу з в'язниці, драматург сказав: „Я щиро вдячний всім вам!“

УРЯД ЯПОНІЇ СТВОРИВ спеціальну комісію для вивчення можливого шкідливого впливу на довкілля американської водневої бомби, яка вже 24 роки лежить на дні океану недалеко від берегів Японії. У 1965 році американський літак з нуклеарною бомбою на покладі впав у море, зірвавшись з палуби американського літаконосця. Це сталося 80 миль від одного з безлюдних островів у районі Окінави. Недавно Департамент оборони ЗСА надіслав урядові Японії листа, в якому сказано, що облонок бомби була ушкоджена величезним тиском води на глибині 16,000 футів, а радіоактивні речовини осіли на дно. В листі, складеному у Пентагоні, не вказується, які саме радіоактивні елементи містилися в бомбі і в якій кількості. Однак минулого тижня у Вашингтоні науковий співробітник Інституту політичних досліджень Вільям Аркін повідомив, що заряд бомби складався з 33 фунтів плутонію. Авторі листа роблять висновок, що бомба, яка лежить на дні океану, „не робить ніякого впливу на довкілля“.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
Найдорожчого
МУЖА, БАТЬКА, ДІДУСЯ І БРАТА

сл. п.

**ВОЛОДИМИРА
ОСЕРЕДЧУКА**

який упокоївся 28-го травня 1988 р.
будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

27-го травня, о год. 6-й веч. в церкві св. Володимира в Елізабет, Н. Дж.;

27-го травня, в Лорді, Франції;

28-го травня, в Бразилії;

14-го червня, о год. 9-й рано в церкві св. арх. Михала у Філадельфії, Па.

Дружина з Родиною просить про молитви за душу
Покійного.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашого Дорогого
МУЖА, БАТЬКА І ДІДА

бл. п.

ІВАНА ГОЛИКА

котрий відійшов від нас по довгій і тяжкій недугі
6-го червня 1988 р.

у вівторок, 6-го червня 1989 року
буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

в церкві св. Володимира в Скрантоні, Па.

Про молитви за спокій душі Покійного просять:

дружина — СОФІЯ ГОЛИК

сини —

РОМАН ГОЛИК з дружиною ЛІНДОЮ

ПЕТРО ГОЛИК

доньки —

МАРІУС ЗДЕБ з мужем ІГОРЕМ

ОЛЬГА НОЛАН з мужем ЛІОМ

внуки —

ІВАН І СЕРАФІНА ГОЛИК

МАРКІАН І ТАНА ЗДЕБ

ХРИСТИНА, КЕЛІЙ І МАЙКО НОЛАН

та Родина в Україні

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 21-го травня 1989 р. відійшла у Вічність

бл. п.

ОКСАНА НЕДІЛКО

дружина Покійного артиста-малюка Миколи Неділка

ПАНАХИДА у вівторок, 23-го травня 1989 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні
Lytwyn and Lytwyn при 1600 Stuyvesant Avenue, Union, N.J.

ПОХОРОН в середу, 24-го травня 1989 р. о год. 12-й в полудне на українському православному центрі св. Андрія в С. Бавнд Брук, Н. Дж.

Залишила у смутку:

родина — ЯКОВЕНКО

ДАЦ

УКРАЇНЬСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ
ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003
Tel.: (212) 228-0110

Управа Українського Музею
в Нью Йорку
повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в неділю, 4-го червня 1989 р., о год. 2-й по пол.

в домі СУА-УККА, 203 Друга Авеню в Нью Йорку
ПРОГРАМА НАРАД

1. Відкриття
2. Прийняття програми нарад
3. Вибір Президії Загальних Зборів
4. Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів і його прийняття
5. Звіт Голови Управи
6. Звіт Директора Музею
7. Звіт Секретаря
8. Дискусія над звітами
9. Звіт Контрольної Комісії
10. Прийняття звітів
11. Звіт Номінаційної Комісії
12. Вибір дев'яти членів Управи і п'яти членів Контрольної Комісії
13. Різне
14. Закриття

Просимо членів Українського Музею взяти участь в цих Загальних Зборах.

За УПРАВУ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ:

Ольга Левницька
Секретарка

Богдан Цимбалістий
Голова

Українська Американська Координаційна
Рада — Відділ в Нью Йорку
запрошує Громадянство на

ДОПОВІДЬ

яку випогосить

Максим Полотнюк

син письменниці Ірини Вільде,
недавно прибув в Україну, член Гельсінкської Спілки у Львові.
Тема доповіді:

**СУЧАСНИЙ ЛЬВІВ та МОЇ
ПЕРЕЖИВАННЯ В ТЮРМІ**

Доповідь відбудеться

в п'ятницю, 2-го червня 1989 р., о год. 7-й веч.
в Народному Домі, в залі УАКРАДИ
140 Друг. Авеню в Нью Йорку, Н. Я.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ президент Джордж Буш прийняв на розмову в Білому Домі відомого негритянського Архiepіскупа і лауреата Нобелівської нагороди миру, борця проти апартеїду в Південній Африці Дезмонда Туту. Відбулася ця зустріч зараз після того, як Білий Дім подав до відома, що на відвідині до ЗСА ще в цьому році приїде Ф. В. де Клерк, провідник Національної партії Південної Африки та на думку багатьох майбутній наслідник президента П. В. Боти. Речник Білого Дому Марлін Фішвотер заявив, що Ф. В. де Клерк не зустрінеся з президентом Джорджем Бушем, тільки з державним секретарем Джеймсом Бейкером.

